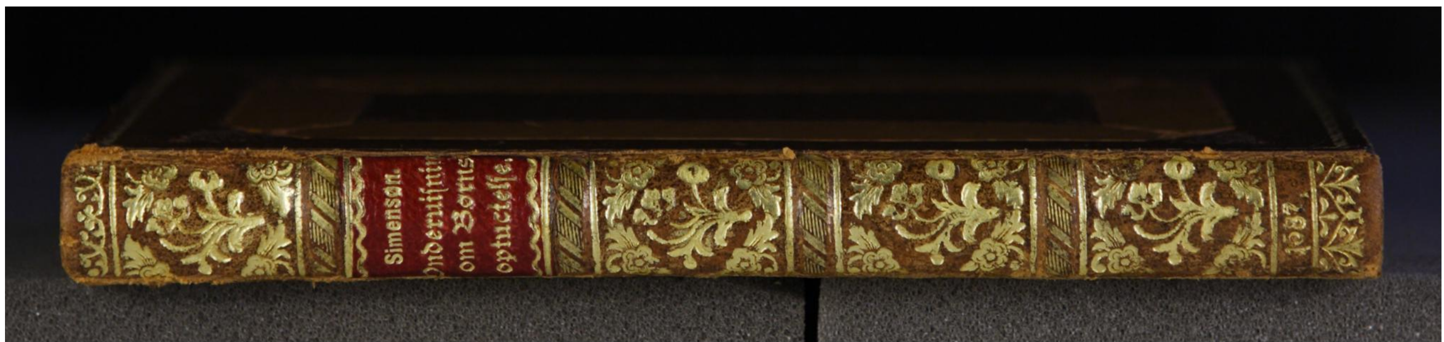

Simensøn.
om Børns

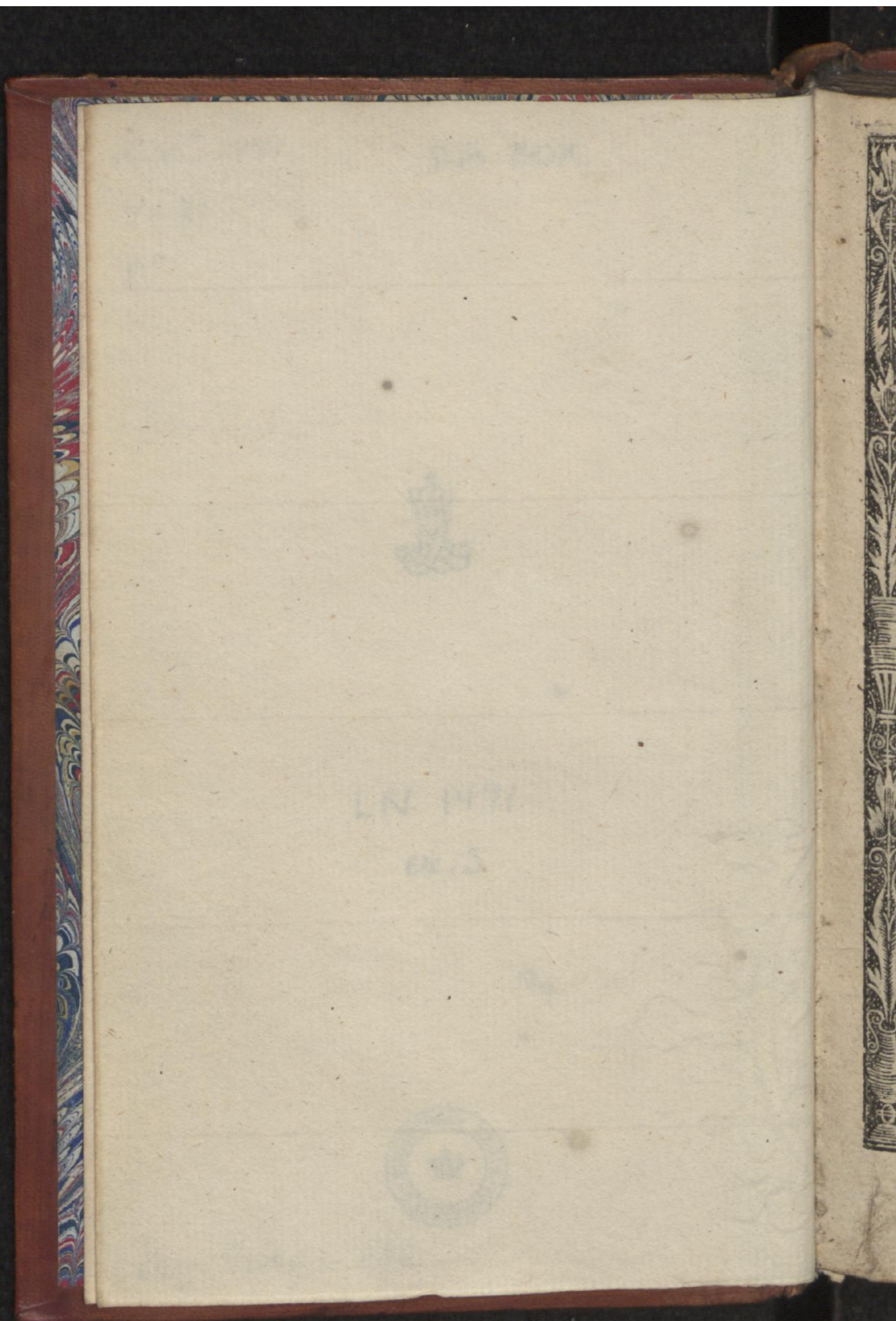

Kay Høegs eks.

POEDAGOGIA

Det er

En kort och enfoldig Vnderuisning/

Om vnge Børns optuc-
telse.

Vddragen aff Guds ord/
oc Lærde Mends Bø-
ger.

Tilsammenscreffuen/ aff Jørgen
Simensøn / Sognepræst til
S. Albani Sogn i
Odensee.

Ephes: 6.

J Forældre / opføder eders Børn i tuct / oc effter HERRENS Vnderuisning.

Prentet i Kiøbenhaffn/
aff Laurentz Bene-
dicht.
1 5 8 7.
Cum Priuilegio.

Erlig och Velbyrdig Mand/Niels Frijs til Hesselager: Kong: Maietts: Høffuitzmand paa Nykiøbing: Oc hans kiere Husfrue/Erlig oc Velbyrdig Frue Viuicke Gyldenstierne.

Naade/Lycke oc Velsignelse aff Gud Fader/ved JEsum Christum vor HErre.

GVnstige Niels Frijs: Edel och Velbyrdig Frue Viuicke Gyldenstierne/ Begge mine tilforladendis Patroner oc gode Venner. Den hellige Apostel Paulus vdi det andet Breff hand screff til Tit. 2. Mattheum i det 3. Cap. Opregner

regner blant andre Synder / som sig skulle tildrage / oc vdaff Mennisken øffuis vdi denne sidste oc arrige Verdsens tid: Ocsaa stor wtydighed / met megen wtacknemmelighed / som Børn oc vnge Folck / skulle bruge oc beuise mod deris kiere Forældre oc andre gode Venner: Huilcket (diss værre) befindis i forfarenhed / saa at gaa met mange fromme oc ypperlige Forældris store gremmelse oc daglige Hiertesorg. Thi det gaar mange steds saa til / som dette ordsprock lyder / *filij Herorum noxæ*: Det er saa meget sagd / Merckelige oc ypperlige Foræl-

Forældris Børn oc affkomme/ bliffue vndertiden idel Forgifft oc fordærffuelse / baade for dennem selff oc for andre. Huor til somme Forældre selffuer ere Aarsage/ som icke i tide optucte deris Børn tilbørligen met aluorlig Vnderuissning oc skellig affue / for deris forsømmelse oc naturlige Skalckhed. En part kommer ocsaa aff Børnenis egen oc woffueruindelige vanartighed / at ingen paamindelse eller straff kand noget gielde oc vdrette hoss dennem.

Der faare ligger der storlig mact paa / at wi vare paa

 tiden

tiden met vore vnge Børn. Oc som Salomon raader / Prouerb. Cap. 22. Lader affuens Rijß vdquiste Skalcken aff deris hud / oc bortdriffue Daarligheden aff deris Hierter. Thi ingen Diur er saa vilt eller twbendigt / at det jo staar til at raade oc temme / met tidig behendighed oc daglig wmage: Saa som den Vise Mand / *Lycurgus* de *Lacedemoniers* Louførere hand saaledis beuiste.

Hand tog to vnge Hunde: Den ene vaar fød aff en

Bondis

Bondis Gaartæg/ Oc den anden aff en Støffuere eller Jacthund. Oc effter at hand haffde vånt den aff Gaartægen til Diurjact / oc opfød den anden hiemme i Huset met leckerhed oc gode dage: Tog hand dem baade paa en tid frem paa Marckedet / for den menige Mand/ oc stillede der saadant it Spectakel / at hand lod sette nogle Træ oc Tornebuske ved haanden paa en stæd: Och saa der strax hoss en Gryde met nogen lecker oc kræsen Mad / oc slap saa en Hare løss for baade Hundene: Strax da løb den som icke vaar aff Naturen en

Jacthund / men ekon vaant til at iage / effter Haren / oc skøtte intet om Maden. Men den som aff Naturen vaar en Jact-hund / oc icke i tide holden der til / hand actet ey heller intet om Haren / Men søgte strax til Gryden oc sløg i sig aff Maden.

Met dette Spectakel vilde denne Vise Mand *Lycurgus* haffue sine *Lacedemonier* paaminte: At ligeruiss som en tidig Vnderuissning oc god optuctelse / affskaffer / huadsomheldst i Naturen er wskickeligt til at vdrette det som gaat er. Lige saa bliffuer oc det / som i Natu-

ren

ren er tilbøyeligt til gaat/krafftløst oc forsuinder/naarsomhelst Naturen i vnge Børn icke forhielpis met en tidig oc bequemmelig optuctelse/til dyd oc fromhed.

Hid høre ocsaa disse Vise Hedningers Sprock oc formaninger. Saa som *Diogenes*, der sagde til de *Megarenser*, At hand vilde helder være deris Nød / end deris Barn. Fordisaa/ de lagde større flid oc umage paa deris Quæg at røcte oc opføde / end paa deris Børn at optucte/ Oc om de end vndertiden tenckte noget paa Børnenis velfærd oc forbe-

 dring/

dring / Meente de det at være nock / at de tilsammensanckede oc indlagde dennem meget Gods oc Rigdom / som de kunde arffue oc indtage effter dennem. Huilcket (diss værre) mange Forældre / end ocsaa nu i denne tid giøre / Oc sla saa der faare deris Børn vuresløse / oc sielden eller intet tencke paa / huorledis dennem burde til gaffns at optuctis: Icke heller forfare / huorledis de skicke dennem inden eller uden deris Huse / met deris Skolegang eller i andre maade / Men lade ekon Børnene raade selff / i midler tid søge de effter Gods oc Rigdom til dennem. Den

Den gamle *Philosophus Crates*, stigede en tid op paa en høy sted / oc raabte saaledis til sine Borgere oc sagde: O i Borgere: huad tencke i at saa tage aff sted / oc met saa stor flid søge effter Pendinge / oc tilsammensancke Gods oc Rigdom: oc icke engang tencke paa eders Børn / som skulle arffue dette altsammen effter eder / at de kunde bliffue vel optuctede.

Troer mig (sagde hand) i kunde icke samle oc indlegge dennem bedre eller dyrebarere *patrimonium*, eller arffuegods / end som naar i venne dennem fra Vngdommen op til dyd oc from-

fromhed: Thi denne Skat kand icke aff nogen vanlycke omkomme eller fordærffuis.

Aristoteles den høylærde Mand/ som vaar Keyser *Alexandri Magni* Tuctemestere/ siger: At de Personer/ som haffue vel optuctet vnge Børn/ ere mere at berømme oc tacke/ end de naturlige Forældre som haffue affled oc fød Børnene til Verden. Thi de haffue econ aff disse det Naturlige liff/ Men aff hine haffue de Vnderuissning/ til at bruge liffuit i Erlighed/ Dyd oc fromhed.

Derfaare skal huer Hussfader oc Hussmoder/ betencke

disse

disse Vise Hedningers Sprock oc paamindelser / til at opdrage deris vnge Børn: Oc baade selffuer giøre huad mueligt være kand / Disligest betro dennem Lærde oc flittige Skolemestere oc Tuctemestere / huilcke vdi deris Skoler / saa vel som Forældre i deris Huse / skulle saa bære sig at / som *Lycurgus* giorde i sin By *Lacedemonia*, oc tuinge Vngdommen fra sin Naturlige fordærffuelighed / Oc venne hannem til den deel som gaat er / huad heller hand er der tilbøyelig til eller oc icke. Thi enddog at Naturen er vel i sig selff en krafftig ting / Saa er

er dog ligeuel en god oc tidig op-
tuctelse / mere krafftig oc mectig
til at regære / oc forbedre den
onde Nature / oc venne hende
til det som gaat er.

Her faare heden vender
den Lærde Mand *Erasmus Ro-
terodamus*, det forscreffne *Lycur-
gi* Spectakel / til saadan brug /
som omtald er / oc siger. *Quales
nascantur filij nullj in manu est,
At vt recta institutione euadant
boni, nostræ potestatis est.* Det
er saa meget sagd: Jngen
Menniske kand fli sig saadan-
ne Børn / som hand selff vilde
sig dennem ynske: Men at de
kunde bliffue gode oc fromme /
det

det kand huer volde met en god oc tidig optuctelse.

Til at beuise dette ydermere / skulle wi vel acte disse try efterfølgendis Argumenter.

Det Første / kand tagis vdaff de Naturlige Gaffuer / som Gud haffuer forærit vnge Børn met / oc indlagd i deris Nature: Som ere / Fornufft oc forstand / til at sandse oc acte / skelne oc dømme / imellem det som er ont eller gaat / loffligt eller wloffligt / oc straffeligt. Huilcke Gaffuer / der som de icke end strax lade sig see oc fornemme i Barndommen / at de øffuis *actu*: Saa ere de dog indlagde

lagde i Naturen / oc komme frem til sin tid / oc lade sig see oc bruge. Thi deris *potentia*, (som mand taler i Skoler) er alt forhaanden. Disse Gaffuer oc velgierninger / haffde Gud alle Menniskers Skabermand / icke indlagd twombedet / och saa Viselig i vnge Børns Nature / der som hand icke vilde haffue dennem hedenuende aff oss gamle / til deris tidige oc tilbørlige øffuelse oc forbedring.

Det andet Argumente / kand tagis aff Guds Foriættelse til den fromme oc trofaste Abraham: Huilcken hand tilsagde for sin Tro oc lydactighed /

hed/ Oc fordi at hand viste hãd
skulde lære sine Børn at frycte
HERren) Velsignelse/ for sin
Persone oc for sine Børn oc aff-
kõme. Effter som wi læse Ge: 17
At Gud sagde til hannem:

Jeg vil være din Gud/
oc din Sæds Gud effter
dig. Det er saa meget sagd:
Jeg vil være din oc dine Børns
forfremmere til alt gaat. Oc
Gene: 18. Cap. Huorle-
dis kand ieg (sagde HER-
REN) døllie for Abra-
ham/ det ieg vil giøre?
Effterdi at hand skal

bliffue til it stort mang-
foldigt Folck / oc alle
Folck paa Jorden skulle
Velsignis i hannem.
Thi ieg ved/at hand skal
biude sine Børn / oc sit
Huss effter sig/at de skul-
le beuare HERRENS
Veye / oc giøre det som
ret oc gaat er/ at HER-
REN skal lade det kom-
me offuer Abraham /
som hand loffuet han-
nem.

Aff

Aff disse ord kunde wi høre oc forfare / At Gud hand vil selff legge Haanden paa met de Forældre / som i tide oc tilbørligen optuctē deris Børn i Guds fryct / oc venne dennem til Dyd oc fromhed / At deris ωmage oc Arbeyde skal lyckis dennem / Oc de skulle bekomme aff HERREN met deris Børn / Aandelig oc Legemlig Velsignelse / naar som de Wgudelige met deris Affkomme / fordærffuis baade paa Siel oc Legeme / som det gick met de Sodomiter oc Gomoreer / strax effter at Gud haffde taled disse ord til Abraham / Gen: 19.

Det Tredie Argumente: kand tagis aff denne Christi befalning til alle Forældre/ Marcj 10. Cap. Huor hand saa siger: **Lader eders smaa Børn komme til mig/ Thi deris er Himmerigs Rige.** Thi blant andre stycker som Forældre skulle lade deris Børn komme til Christum met: Er en god oc tidig optuctelse / Huilcken/ der som hun dennem icke vederfaris her i Naadsens Rige: Da er det at befrycte / om de effter Døden komme ind i Erens Rige / Men snarere bliffue

Vred-

Vredsens oc Fordømmelsens Børn/ som de ere i deris onde Nature/ Ephes: 2. Cap. Huor faare Gud skal vdkreffue deris fordømmelsis Blod aff Forældrenis hender / som haffue icke i tide sagd oc lærd dennem det ord/ som Gud befaler baade de vnge oc de Gamle at rette sig effter.

Der scriffuis om Pharaonis Strenghed oc Tyranni/ hand brugte mod de Jødiske Børn i Egypten/ At hand lod dennem enten quelle i Fødselen/ eller oc druckne i den Flod *Nilo*, Exod: 1. Cap. Item / om *Herode Aschalonita*, at hand vdi

Bethlehem oc i de omliggendis Grendser lod myrde oc ihielsla alle vnge oc thu Aar gamle Børn/ Math. 2.

Men disse Tyranner met denne deris grumhed imod forneffnde Børn / ere icke at ligne mod de Forældre/ som forsømme deris Børns tilsiun oc tidige optuctelse. Ligeruiss som samme Børns *Martyrium* oc død/ er icke at ligne met den skade vnge Børn faa aff deris Forældris forsømmelse / met deris tilbørlige optuctelse: Fordisaa/ Pharao oc Herodes skadde alene forneffnde Børn paa dette timelige Liff / oc disse Verdslige gode

gode ting: Men forsømmelige Forældre / skade deris Børn / baade paa denne timelige Lyck-salighed / Oc ere Aarsage til mange Børns wlycke her paa Jorden / oc volder det / at de oc-saa effter Døden miste Him-merigis glede oc lycksalighed.

Der faare / effterdi at den gode Gud oc Fader / haffuer giort saa saare vel mod vore smaa oc vnge Børn / baade met deris deylige skabning / oc vdi den / forlent dennem saa vel som oss deris Foreldre / fornufft oc forstand: Oc vor HER-re JEsus hand selffuer haffuer giffuet dem denne *Priuilegie*,

 At

At Himmerigs Rige er deris. Item/ Efftersi ocsaa/ at de Forældre som ere forsømmelige til deris Børns optuctelse/ bliffue Aarsage til deris timelige oc euige fordærffuelse. Skal det være alle Erlige Forældre raadeligt/ at de opføde oc fremdrage deris Børn oc vnge Folck i Guds fryct/ oc met skellig affue i tide tuinge deris Naturlige vanartighed.

Her til haffuer icg (vwærdige) Guds ordis Tienere/ for de Forældre/ som Gud haffuer Velsignet met vnge Børn:

Oc

Oc for mig selff oc mine kiere Børn/ tilsammenscreffuit denne Efterfølgendis *Pædagogiam*, aff Guds ord oc lærde Mends Bøger / huilcken ieg ocsaa nu haffuer ladet paa Prenten vdgaa/ vnder Eders naffn oc *Patrocinio*, Velbyrdig oc Gunstige Niels Frijs / oc V. oc Edel Fru Viuicke Gyldenstierne. Først for denne Aarsagis skyld/ At den gode Gud oc skabermand/ haffuer besynderlige velsignet Eder met deylige oc dydelige Børn/huilcke i baade hiemme hoss Eder selff: Saa oc hoss gode Venner oc Lærde Mend / haffuer

ladet Gudfrycteligen oc tilbør-
ligen optucte : Oc lader end
nu det samme dagligen ske til
Eders ære oc deris forbedring.
At disse samme Eders V. oc
fromme Børn / maatte ocsaa
til sin tid igennem læse denne
Pædagogiam, oc haffue aff
hende deris Gudfryctigheds
oc tuctigheds øffuelse / effter de
Sententier oc Exempeler / som
i hende findis.

Her nest / Fordisaa / At i
selffuer begge aff E. V. From-
hed/oc besynderlige gunst oc go-
de vilie / (som ocsaa E. V. oc
fromme Venner / baade de der
nu sødeligen huile i HER-
REN/

REN / oc de der endnu / aff Guds naade / igenleffue) haffue beuist mine Forældre / Børn oc andre Venner / mange velgierninger / Huilcke / effterdi at ieg icke i anden maade kand forskylde hoss E. V. F. eller nogen aff eders V. Venner : Vil ieg altid oc daglig findis Eders oc E. V. Børns / oc andre E. V. Venners tienere hoss den gode Gud / met en Gudfrynctig oc aluorlig Bøn. Oc her hoss met dette mit ringe Arbeyde i denne lille Bog / lade Eder nogenlunde see oc befinde min plictige tacknemmeligheds Vidnisbyrd. Beder ieg der faare

E.

E. V. F. gantske ydmygelig oc gierne / At i ville lade denne samme lille Bog vel behage Eder / Oc hende i saa god en mening / anamme / igennem læse / oc dele hende met E. V. Børn oc andre gode Venner / Som ieg haffuer hende aff it goduilligt Hierte / til E. V. F. Ere oc tieniste / tilsammenscreff-uit / oc nu ladet vdgaa.

Den Aldsommectigste Gud / vor HErris Jesu Christi euige Fader / hand spare Eder begge vdi it langt oc lyck-saligt Ecteskab: Hand beuare oc Velsigne ocsaa E. V. Børn / oc alle andre E. V. for-

uan-

uante oc gode Venner / met all Lycke oc Benedidelse til Siel oc Liff/ ved denne samme sin Eniste oc kieriste Søn Jesum Christum vor Saliggiørere/Amen. Screffuet oc giffuet i Otthense Pintze Mandag/Aar 1587.

E. V. F.

Vnderdannige oc goduillige Tienere altid

Jørgen Simensøn

Sognepreſt til S. Alban.

En

En kort Forklaring eller Indehold / paa denne lille Bog.

Exem-

Den Fierde part aff denne Bog / indeholder.

En

For=

Fortalen til Læseren.

PLutarchus oc mange andre Vise *Philosophi*, haffue tilsammenscreffuit skøne oc gaffnlige Vnderuisninger/ om vnge Børns tidige oc tilbørlige optuctelse. Oc haffue dog icke paafundet eller vduist/ den rettiste oc beste: Fordisaa/ at de haffue ekon hafft Naturlig forstand oc Hedniske Exempeler at rette sig effter.

Men den hellige Scrifft/ hun met klare ord oc hellige Menniskers Exempeler/ faarescriffuer oc Lærer saadan en *Pædagogiam* oc Vngdommens optuctelse: som alle Gudfrytige Forældre skulle altid acte oc bruge/ til deris kiere Børns Aandelige oc Legemlig velfærd/ Huilcken oc alle gode

Børn skulle være vndergiffne/ oc forplictige til at lide oc lyde. Saa fremt som de ville haffue aff Gud i denne Verden/ it langt oc lyckſaligt liff/ oc effter Døden det glædelige Himmerigs Rige/ som Jesus loffuer dennem/ *Marci Cap. 10.*

Denne samme *Pædagogiam* oc Børne optuctelse/ Som vdi den hellige Scrifft findis: Vil Jeg i denne lille Bog/ Først faaregiffue oc forklare vdi Siu besynderlige Stycker.

For det Andet/ vil ieg trøste de Forældre/ som giøre deris største flid met saadan optuctelse: Oc vndertiden saare lidet met hende hoss Børnene vdrette.

For det Tredie/ vil ieg lade de Børn (som icke ville lide oc lyde denne optuctelse aff deris Forældre) vide oc høre/ at de visselige bliffue Aandelig oc Legemlig/ timelig oc Euin-

Euindelig aff Gud straffede / uden saa / at de i tide rette oc bedre sig.

För det Fierde oc sidste / vil ieg giffue de fromme oc lydige Børn / som lade sig Gudfryctelige optucte aff deris Forældre oc andre Venner / En vis fortrøstning / at de skulle bekomme aff Gud / Lycke oc Benedidelse / til Siel oc Liff.

Oc alle disse Stycker stadfeste oc bekreffte / met Vidnisbyrd oc Exempeler / baade aff Bibelen oc andre trofaste Historier.

Den Første part aff Bogen.

Om vnge Børns tidige oc tilbørlige optuctelse.

DEn hellige Euangelista Lucas/ haffuer faarescet effuit vdi Christi oc hans kiere Forældris Mariæ oc Josephs Exempeler / de første Stycker/ som hører til en Christelig oc gaffnlig Børnetuct / oc siger saaledis.

I.

Om det Første: Jesu Forældre ginge Aarligen

ligen op til Iherusalem til Paaske Høytiden: Met huilcke ord hand giffuer tilkende/ At til en god retsindig Børne optuctelse/ hører Første oc fremmerst. Forældrenis eget Gudfryctige forspegel oc tuctige Exempel. Som her staar om Joseph oc Maria/ At de selff begge ginge huer Aar op til Paaske Høytiden i Iherusalem: Fordisaa/ vnge Børn holder sig gierne effter den deel/ som de daglige see for øyne/ besynderlig paa deris egne Forældre: Oc huad heller det er ont eller gaat/ da actis oc efftersølges det meget mere/ end

alle screffne Bud oc befalinger/ som dennem giffuis kand: At det gaar gierne til effter dette almindelige Ordsprock/ *Sequitur patrem sua proles*: Paa danske sige wi saaledis. Daatter fører sig i Moderens serck/ oc Sønnen i Faderens skiorte.

Her paa haffue wi Exempeler/ vdi de Fromme Patriarcher/ Jsaac/ Jacob/ Joseph. Huilcke allesammen effterslectede deris Gudfryctige Fader oc Oldefader Abraham/ i Guds tro oc Lydighed/ Oc i deris Næstis brøderlig Kierlighed/

hed / Barmhiertighed / Retfærdighed / oc andre Dyder: Fordisaa / de haffde hannem til en klart Spegel / oc synligt Exempel i denne Sag.

Hid hører ocsaa det som staar screffuit om den gamle / Tobia / Tob: 1. At hand vaar Gudfryctig / oc holt sig til den rette oc sande *Religion*, eller Guds tieniste: Oc der ellers huer mand tiente oc dyrckede de Guldkalffue / som Jeroboam Israels Konge lod opsette i Dan oc Bethel / da skyde hand den vederstyggelighed / oc gick til Tempelen i Jherusalem / oc tiente der HERREN / oc tilbad

der Israels Gud. Item/ At hand ocsaa gaff sin Tiende aff den første grøde gantske trolig/ oc Tiendede til Encker oc Faderløse Børn. Item/ At hand spisede de hungrige/ klede de nøgne/ oc begroff de døde.

Dette Exempel/ vaar hans Søn den vnge Tobias en leffuende Lærdom oc spegel: Effter huilcket hand oc siden skickede sit gantske leffnit/ oc traadde saa i sin gode Faders fodspaar. Huilcket er vel her aff beuiseligt/ Tob: 14. At der scriffuis om hannem/ at hand vaar 99. Aar gammel der hand døde/ huilcke Aar hand haff-

haffde leffuet gladelige/ oc i Guds fryct: Oc at all hans Slect bleff i en Hellig omgengelse oc leffnit/ Saa at de vaare tacknemmelige for Gud oc alle Folck som bode i Landet. Dette altsammen haffde de aff deris gode oc Gudfryctige Forældris Exempeler som de efterfulde: Thi Dauid siger/ Psal: 111. At de fromme deris affkomme skulle Velsignis/ At der skal være Rigdom oc offuerflødighed i deris Huse: Oc deris Retfærdighed skal bliffue Euindelig.

Der faare/ huorsomhelst at Børnene intet gaat see eller

Av høre

høre aff deris Forældre/ Men haffue deris onde Exempeler daglige for øyne: Der bliffue de gantske fordærffuede aff saadanne Exempeler. Fordisaa/ det onde henger meget snarer ved/ end det gode i de smaa Børn. Huor faare det er aldelis vmueligt/ at en Vgudelig Fader/ som i sit Huss daglig Bander/ Suerer/ skender/ knurrer/ klamrer/ dricker oc daabler/ Taler vkyskelig oc vtuctelig/ kand opføde en from/ Gudfryctig/ tuctig/ ædru oc dydelig Søn. Eller en vkysk/vtuctig/kaadmundet/ doffuen oc forsømmelig Moder/

der/ kand fremdrage en ærac-
tig/tuctig/Kysk/eller gaffns god
Daatter. Saa er det alt der-
faare størlige fornøden/ at For-
ældrene selffuer fryete Gud/gaa
gierne til Kircke/ tiene Gud/
oc fly all Forargelse i ord oc i
gierninger/ inden oc vden Huse:
Paa det/ at de kunde være de-
ris vnge Børns spegel oc mun-
ster/til all retsindig Gudfryc-
tigheds/ tuctigheds/ Kysk-
heds / oc ædruskabs
øffuelse oc forbe-
dring.

Om

II.

OM det Andet / Siger oc Lucas saaledis. At der JEsus vaar tolff Aar gammel / gick hand oc op met dennem / effter Høytidens sed-uane: Aff huilcke ord Alle Gudfryctige Forældre skulle være paaminte: At de ocsaa holde deris Børn / Jenfflige oc flittelige til Kirckegang / til at høre Predicken / Siunge / Bede oc tacke Gud. Paa det at Guds fryct maa met det

Første

Første indbildis i dennem / Huor paa de haffue Guds egen strenge Befalling / vdi Mosis femte Bogs / 6. Cap: Huor Moses saaledis taler paa Guds vegne / oc siger: Disse ord som ieg befaler dig i dag / dennem skalt du legge paa Hierte / Oc du skalt huette dennem stedse for dine Børn / oc tale om dem / naar du sidder i dit Huss / Oc naar du gaar paa Veyen: Naar du legger dig

ned /

ned/ oc naar du igen op=
staar. Fordi saa/ det er icke
nock / At Forældrene selffuer
fryckte Gud/ oc leffue for deris
Børn met gode Exempeler.
Men Vngdommen skal ocsaa
tilholdis oc tuingis til Guds
frycht/ Dyd oc Fromhed/ met
Guds ordis visse Sprock /
Befallinger oc Exempeler.

Oc skulle alle Forældre
mercke en besynderlig glose/ som
Moses bruger vdi de forscreff=
ne ord/ hand befaler dennem at
Huette Guds ord for deris
Børn: Thi Moses taler effter
Timmermends eller Snedkere
deris

deris bestilling / huilcke da igen opslibe oc huette deris Embiders redskab / Naar som de ere bleffne sleffue oc afflegse. Saa vil ocsaa Moses haffuet / at naar vore vnge Børn haffue forsømmet eller forglemt noget aff Guds ord oc deris Børne Lærdom / At de met det første igen skulle Vnderuises / oc jenffligen forhøris.

Denne befalling himler ocsaa Dauid sigendis / Psal: 78. HERREN oprettet it Vidnisbyrd i Jacob / oc gaff en Low i Israel / Som hand bød vore Fædre / at lære deris Børn. Paa det at Efterkommerne

merne skulde lære / Oc de Børn som endnu skulle fødis / naar de opuoxe / at de oc kundgiøre det for deris Børn. At de sette deris Haab paa Gud / oc icke forglemme Guds gierning / oc at de holde hans Bud.

Huilcke Forældre / som nu forsømme denne Guds strenge Befalling / de skulle alt til sin tid / giøre hannem her faare it strengt Regenskab.

Det

DEt Tredie: Som hører til en god Børnetuct: Er en tidig/ aluorlig oc skellig affue/ aff Forældrene selffuer/ vdi Børnenis opuext/ huor om Syrach saa taler: Bøge hans Halss/ den stund hand er end nu vng/ Oc bancke hans Ryg/ den stund hand er end nu liden: Paa det hand skal icke bliffue haardnacket for dig. Oc Salomon Prouerb: 23. Lad icke aff at tucte den Vnge/ Thi der som du hugger hannem met Riset/ da tør mand icke affliffue hannem: Du hugger

nem met Riset/ Men du frelser hans Siel fra Helffuede. Aff disse Ord er at forstaa/ Huilcken straff ieg kalder en tidig affue: Som er den der skeer strax i Børnenis barndom/ oc strax naar som de den forskylde met noget skalckhed. Thi somme Forældre scriffue op met deris Børn/ oc gaa saa hen oc glemme at straffe/ huor aff Børnene bliffue dristige til at synde/ den ene tid efter den anden.

Jeg taler her ocsaa om en aluorlig affue/ Fordisaa: At somme Forældre/ Naar de skulle straffe deris Børn/ sla

de

ſla de ſtundem mere paa Klederne end paa Huden/ Oc ſaa ſtrax igen leffle met dem/ begaffue dem/ ynke dem/ oc ſmigre for dem met ſøde ord. Saadant er icke aluorlig affue/ Men ſtor daarlighed aff Forældrene/ oc ſkade for Børnene.

Jeg neffner her ocſaa En ſkellig affue/ effter ſom Brøden er til: Thi ſomme Forældre/ ſom haffue en tidlang ſcreffuit op met deris Børn/ Naar de da ſkulle endelige til at ſtraffe dem/ da er der huercken Naade eller maade paa færde/ Men idel Bødelſke grumhed oc ſtreng-

 hed/

hed/ huor aff Børnene bliffue gantske mistrøstige/ oc gaa vndertiden som de vaare halff galne. Dette kalder Paulus at opuecke sine Børn til Vrede/ Thi aff saadan strenghed/ fanger Børnene i hierte/ Had/ Affuind oc Vrede til Forældrene/ forbande/ true oc vndsige dennem/ oc giemmer dennem den grumhed effter i lang tid.

Der faare raader Salomon viiselige/ Prouerb: 19. Huor hand saa siger til Forældre: Straffe din Søn/ den stund der er Haab paa færde/ Men lad icke din Siel røris til at sla hannem ihiel/ Thi stor

Vrede

Vrede giør ſkade/ lad hannem fordi løſſ/ ſaa kant du tucte hannem mere.

Saadan affue oc ræffſelſe/ſom nu omtalet er/Skal icke wbeſindelig brugis met Børnene: Der faare ſkulle Forældrene giører forſkæl paa deris Børns art oc forſeelſe / Thi mand finder vndertiden ſaadanne Børn/ſom lade ſig regere oc føre til Lydighed oc forbedring/ aff deris Forældris fromhed oc paamindelſe met gode ord / Saadanne ſkal mand icke offuerfalde met ſtreng ſtraff. Atter igen finder mand oc de Børn / ſom ere gantſke

moduillige oc gienstridige/ Met dennem skal mand holdet vd/ Oc nende saa offte at straffe/ som de nende at giøre skalckhed/ at de kunde bliffue redde for Riset oc deris Forældre.

Huor dette Stycke aff Børnetucten/ effterladis eller forsømmis aff Forældre/ at de icke i tide aluorlig oc skellig affue Vngdommen: Der fare baade Forældrene oc Børnene ilde. Som Syrach lader høre/ Cap: 30. Huo som er for bløød ved sit Barn/ oc klager at det faar ribler/ Oc forfærdis saa offte som det Græder/ oc killer met det: Hans

Barn

Barn bliffuer som en gienstri-
dig Hest. Killer du met dit
Barn/da skalt du frycte dig for
det i fremtiden. Leger du met
det/ da skal det bedrøffue dig
der effter. Skempte icke met det/
Paa det du skalt icke der effter
sørge met det / oc icke paa det
sidste skære tender. Lad det icke
haffue sin egen villie i Vng-
dommen / oc Aarsage icke
hans daarlighed. Tucte dit
Barn / oc lad det icke gaa ør-
keløst/ at du skalt icke bliffue be-
skemmet der offuer.

Dette beuises ocsaa met
it forskreckeligt Exempel / vdi
den Prest *Heli* oc hans Søn-

ner: Om huilcke der staar saa screffuit. *Helj* Sønner vaare arrige Skalcke/ der skøtte intet om HERREN eller Presternis Ret for Folcket. Siden følger der effter/ at fordi *Helj* straffet dennem icke/ da bleffue de baade paa en dag slagne i Krigen: Oc der Faderen det spurde/ falt hand aff forfærdelse aff sin Stoel/ slo sin Hals sønder/ oc døde strax/
1. Samuel. 4.

Det

IIII.

DEt Fierde Stycke / Som hører til en god Børne tuct: Er / at Forældrene i tilbørlig tid sette deris Børn til Skole / oc betroer Gudfryctige / Lærde oc tuctige Skolemestere dennem / Oc lade dem ienfflig oc huer dag bliffue ved deris Skole / oc icke tilstede dem at gaa naar oc huor tit dem lyster: Icke heller taalet / at de skulle oc fordylle sig hiemme eller i fremmede Huse / oc følge dem siden til Skolen / oc affbede deris straff. De skulle icke heller lade sig fortørne / naar de til

skellighed/ affuis oc straffis aff deris Skolemestere: Eller holde met dem/om de komme hiem oc klage offuer dennem. Jeg siger/ om de straffis til skellighed: Thi der som nogen Tuctemestere aff it galet Hoffuit/ aff Had/eller Personernis anseelse/ wførmer noget Barn. Da børen Fader at forfare leyligheden/oc forsuare sit Barn met deris vidskab oc myndighed/ som Skoler oc Skoletienere ere vndergiffue: Oc icke met vred Haand eller i en skends Mund offuerfalde nogen/ Som somme vndertiden tilbiude/ oc ville heffne dennem selffuer.

Exem-

Exempel paa saadan tidig oc ieffnlig Skolegang/ haffue wi vdi Samuele/ Som aff sin Moder bleff betroet Guds Prest *Helj*, aff hannem at lære den rette *Religion* oc Guds tieniste/ 1. Samuel. 1.

Item/ Vdi Salomone/ huilcken Dauid sette vnder Nathans Prophetis haand/ 2. Samuel. 12.

Her hoss vil ieg haffue Forældre paaminte: At naar de haffue set deris Børn til Skole/ oc de voxe op til det tolffte Aar i deris alder/ At de da haffue besynderlig indseende til dennem/ huor vijt de haffue

for-

forbedrit sig. Oc om de haffue villie oc lyst til/ at lære Bogelige Konster oc nyttige Tungemaal. Eller oc/ om de haffue sind oc villie til noget besynderligt Handuerck/ eller Embede: Thi ved dette pass/ arte de sig gierne i det som de best ere tilbøyelige til/ oc heldst ville bliffue hoss. Der faare skal mand føge sig effter deris villie oc Naturlig tilbøyelighed: Thi Erlige Handuerck haffue deris befalling aff Gud/ Der siger: Gen: 3. J dit Ansictis sued/ skalt du atspørge dit Brød. De haffue ocsaa Guds Foriettelse/ om Lycke oc Velsignelse/

Som

Som den hellig Aand lader høre i Psalmen/ Psal: 128. sigendis: Du skalt nære dig aff dine henders arbede/ Saa skalt du Velsignis/ oc det skal gaa dig vel. Her aff er det klart oc beuiseligt/ at en Erlig Mand/ kand oc met en god Samuittighed/ tiene oc behage Gudi i it nyttigt Handuerck: Oc maa foruente sig Velsignelse aff HERREN/ naar hand vaarer det met troskab/ oc handler Retfærdelig met sin Næste. Mand pleyer oc der faare at sige i Ordsprocket: At it gaat Handuerck staar altid paa en gylden baand.

Det

Det er/ Føder oc vnderholder den nødtørfftelig/ som haffuer lærd det vel/ oc bruger det flittelig.

Dette haffuer alt Vijse oc forstandige Folck/ acted oc offuerueyet i Tydskland oc andre Lande/ Som lader de deris Børn i Vngdommen lære Handuerck/ som icke ville bliffue ved Bogen/ Enddog de haffue offuerflødig Gods oc Rigdom/ at effterlade dennem. Huilcken seduaane vaar høylig at ynske oss vdi disse Lande/ da vaare her icke saa mange dagtiuffue/ lediggengere/ stympere/ stackarle/ oc andre vnyttige Buge. Der

Der faare / huad heller vore Børn skulle holdis til Skole / eller oc lære nogle nyttige Handuerck: Da skal det alt ske met dennem strax i opuexten / oc den stund de ville lade sig affue for deris forsømmelse. Thi som Ordsprocket lyder.

Huad en Vnger nemmer / det hand older holder. Thi ligeruiss som mand kand lættelige bøye hine Nylige fremuoxne grene / oc sette dennem til huilcken side paa Treet mand lyster / Oc faa saadan skickelse paa dem / som mand selff haffue vil. Lige

saa

saa kand Forældre oc gode Læremestere/ lettelige komme hen met deris Discipeler oc Lærejunger i Vngdommen. Men der som de faa dennem icke vnderhaanden/ før end de ere føre Karle: Er det at befrycte/ at de da icke ville mere lære eller lide / end som dennem selffuer lyster.

Det haffuer sig ocsaa met vnge Børn/ lige som det haffuer sig met hine vilde Træ i Skouen: Som ere Skouabler/ Haffuentorne/ Slaantorne/ oc andre saadanne/ At der som de bliffue for lenge staandis i den store oc vilde

Skou/

Skou/da naar de ere fuldgroe-
de/ giffue de icke anden Fruct
fra sig/ end som deris Natur-
lige art tilsiger. Det er/ beske
Skoueble / Haffuenbær oc
sure Slaan: Men der som de
i tide opgraffuis / indflyttes
vdi en velforuaret Haffue/ Oc
podis met artige Pærrequiste
oc Eblequiste/ saa forsuinder
den onde Nature i dennem/ oc
de bære Fruct effter de gode
Quistis art/ som i tide bleff
indpodet i dennem.

Lige saa forgaar den onde
Nature oc vanart i vnge
Børn/ ved en god oc tidig op-
tuctelse: Oc Dyd/ fromhed

E oc

oc Visdom opuoxer i dennem igen/ oc forbedris dag effter dag. Men der som de bliffue for gamle i deris Naturlige vanart oc skalckhed/ da ville de gierne saa holde frem/ som begynt er.

Den gamle Tobias rosis storlige i sin Bogs 1. Cap. At hand lærde sin Søn aff sin Barndom/ Guds ord/ At frycte Gud/ oc at sky Synden: Thi der aff er den vnge Tobias bleffuen en From oc Gudfryctig Mand.

Der faare siger Syrach/ om de Forældre som i tide vel optucte deris Børn. At naar Fade-

Faderen er død/ da er det lige som hand vaare icke død/ Fordi/ hand lod sin lige effter sig. Der hand leffde/ saa hand sin lyst/ oc haffde glede aff hannem: Der hand døde/ torde hand icke sørge/ Thi hand lod en beskermelse effter sig mod sine Fiender/ Oc den som kand tiene Venner igen.

Saadan Nytte/ gaffn oc glede faa de Forældre/ som i tide vel optucte deris Børn. Oc tuert imod/ faa de Forældre harm oc Hierte sorg/ som forsømmer deris Børn i denne Sag: som forfarenhed (dis værre) i mange Exempeler beuiser.

V.

DEt Femte Stycke: Som hører til en gaffnlig Børnetuct: Er/ At Forældre holde deris Børn fra onde oc løsactige selskab/ naar at de icke ere vdi deris egne Huse oc omgengelse. Huor til vor Herre Jesus ocsaa hoss Lucam/ giffuer dennem selffuer it forspegel oc Exempel: At der hand vaar fra sine Forældre paa den tredie dag/ da vaar hand icke i Vinkelderen/ huor Dranckere/ Doblere oc Perlementemackere findis: Icke heller paa spilleplatzen/ huor alt ont neffnis oc høris.

høris. Men vdi Tempelen / huor hand hørde oc tilspurde de Lærde oc Scrifftkloge.

Hid hører Salomonis paamindelse til vnge Personer / Prouerb: j. Huor hand saa siger. Min Søn / Lyd din Faders Bud / oc foracte icke din Moders befalling. Naar onde selskab locke dig / da følge dennem icke. Naar de sige / gack met oss / wi ville lure effter Blod / oc stille effter den vskyldige foruden Sag. Wi ville vinde stort Gods oc fylde vore Huse met Roff: Voffue det met oss / wi ville alle haffue en Pung tilsammen. Min Søn /

 van-

vandre icke den Vey met den-
nem: Foruare din Fod fra de-
ris Vey/Thi deris Fødder lø-
ber til ont/ oc skynde dem til/
at vdgyde Blod.

Item/ Sap. 4. Onde
Exempeler forføre oc fordærff-
ue det gode: Oc den tilskyn-
dende lyst foruender vskyldige
Hierter. Der faare siger *Hie-
ronimus*: *Polluitur ex vno
peccatore populus, sicut ex oue
morbida vniuersus grex infici-
tur.* Det er/ Ligeruiss som it
skabbet Faar kand fordærffue
en gantske Hiord/Saa kand oc
it forgifftigt Menniske forarge
en heel Menighed. Oc *Clemens
Alex-*

Alexandrinus, ſiger: *Non oportet eos qui Deum inuocant, cum impuris verſari hominibus.* Det er ſaa meent: Chriſtne Menniſke ſkulle icke omgaaes met dennem / ſom ere Vgudelige. Aarſagen legger hand til / oc ſiger: Fordi ſaa / at det er Naturen ſaa met giffuet / At naar it gaat Menniſke omgaaes met it ond / da forbedris icke den onde aff den gode: Men den gode forargis lettelig aff den onde. Dette altſammen beuiſer forfarenhed.

Her ſkal mand ocſaa betencke hine arme Miſdederis ord / ſom føris til Retterſteden:

 Huil-

Huilcke/ til det de klage haarde-
lige offuer deris Forældris for-
sømmelse/ met deris tidige affue
oc tilbørlige optuctelse. Begræ-
de de ocsaa ynckelige/ de onde
selskab/ de haffue været iblant/
oc ere bleffne forførde aff/ til at
bedriffue de Misgierninger/
som de skulle aff liff uis
faare.

VI.

DEt Siette Stycke: Som hører til en gaffnlig oc gledelig Børnetuct: Er/ At Forældrene daglige oc aff Hiertet/ bede Gud for deris Børn/
At

At hand vil styre oc affuerge
deris Naturlige fordærffuelse
oc vanart/ Oc være krafftig vdi
dennem met sit Ord oc den
hellig Aand/ At de vilde affue
oc tucte sig selff/ Haffue villie til
at lære noget gaat/ oc forbedris
altid i Dyd oc fromhed. Saa-
dant Hiertelau oc villie/ kand
ingen Forældre selff giffue deris
Børn: Der faare skulle de al-
tid bede liusens Fader/ (som
forlenner dennem som hannem
bede/ i Christi sin kiere Søns
naffn / alle gode oc fuldkomne
Gaffuer) At hand vil ocsaa
metdele deris Børn sine Gaff-
uer til deris forbedring.

Dette befaler oc loffuer ocsaa Apostelen Jacobus/ sigendis/ Cap. 1. Der som nogen fattis Vijsdom/ begære sig den aff Gud/ huilcken som giffuer huer mand veluillelig/ oc breier ingen/ Hand skal giffue hannem den.

Der faare/ der som dette sidste Stycke aff Forældrene forsømmis/ da bliffuer det forlaaret met alle de andre forscreffne Stycker/ som ere opregnede til en god Børne tuct. Thi huor som HERREN hand icke opbygger Huset/ der arbede alle Bygnings Mendene forgæffuis/ Psal. 12.

Huil-

Huilcket de Forældre met dag-
lig harm oc Hiertesorg forfare/
som ville met største strenghed/
Formaledidelse oc skenden/ op-
tucte deris Børn/ Oc icke en
sinde bede Gud for dennem
om Aaret. Saadanne for-
sømme det allerbeste: Huor
faare dennem for Gudfryctige/
lydige oc dydige Børn/ op-
uoxe offuergiffne oc arrige
Skalcke/ Skøger oc trip-
per/ Daablere oc
dranckere.

Det

VII.

DEt Siuffuende oc sidste: Som Erlige Forældre skulle bruge oc betencke/ til deris Børns gledelige oc gaffnlige optuctelse. Skal være/ At de altid Velsigner deris Børn/ saa offte de see dennem oc omgaacs met dem. Thi som Syrach siger/ Cap. 3. Faderens Velsignelse bygger Børnene Huss. Det er/ Forskaffer icke alleniste Børnene/ Klede oc føde/ egne Huse oc Gaarde: Men ocsaa/ at dem giffuis Velsignelse til mange oc deylige Børn. Som wi haffue

ne Exempel paa/ i den Hellige Patriarchis Jacobs Børn oc Børnebørn/ huilcke hand Velsignede. Thi Gud giffuer sit Ord i Faderens mund / At hand er it Redskab/ ved huilcket hand Velsigner Børnene/ Huor faare denne Velsignelse kaldis ocsaa HERRENS/ Psal. 112. Pro: 10.

For denne Aarsagis skyld/ haffuer vnge Børn i det gamle Testamente/ holt saa storlige aff deris Forældris Velsignelse: Oc altid varet paa/ at de icke skulde fortørne dennem/ oc miste deris Velsignelse/ som mand maa see i Jacobs oc Josephs

sephs Exempeler/Gen: 27.49.
Oc den Hiertelige begæret aff
deris Forældre / som Esau
giorde/ Gene. 27.

Oc tuert imod/skulle For-
ældre tage dennem nøye vare/
at de icke forbande deris Børn/
oc ynske dennem fordærffuelse
eller wlycke: Thi Gud effterla-
der vndertiden/at den gaar oc-
saa offuer Børnene. Som wi
haffue Exempel paa Cham/
Noe Søn/ Gen: 9. Huilcken
Faderen forbandede/ at hand
bleff en Fader/oc red til de veder-
styggelige oc forbandede Cana-
neer/ der høre ilde/ baade i det
Ny oc gamle Testamente.

Augu-

Augustinus. lib: de ciuitate Dei, 22. Cap. 8. Scriffuer: At vdi den By *Cesarea*, i det Land *Cappadocia* vaare Tj eddele syd-skene/ siu Junckere/ oc tre Jom-fruer: Huilcke lidet effter deris Faders død/ høyelige fortørne-de deris Moder/ huor faare hun Forbandede denem/ oc yn-skede offuer dem Guds straff: Som saaledis falt paa dem/ at de finge en skelffuelse oc beffuelse i alle Lemmer oc Lædemod/ oc al-tid ristede met Hoffuedet oc det gantske Legeme. Oc der de blue-dis at være lengre i deris Fæ-derne By/ blant deris kyndin-ge/ Spreddis de at i atskillige

Lan-

Lande/ oc ginge saadanne omkring der/ ind til deris døde dag.

Oc vdi vor tid haffue wi it forskreckeligt Exempel / som er sked til Friberg i Landte Misen: At en Fader som bleff hastig aff sin Søns moduillighed/ ynskede/ At hand skulde bliffue staaendis paa den samme sted/ som hand stod/ saa lenge hand leffde. Oc det gick lige saa/ at hand bleff staaendis der i try gantske Aar/ oc kunde icke tagis leffuendis aff stedæn: Om Natten kunde hand alene nogen tid huile paa en Dyne. Omsier bleff hand saa viit/ formedelst Gudfrycktige Menni

skers

skers Daglige forBøn/ fortrø-
ste: At hand lidet fra den sted/
bleff siddendis stille oc van-
smectig i andre fire Aar/ Oc
døde saa *An.* 1552. den 11. dag
Septemb. Der scriffuis oc-
saa/ at hans Fodspaar/ der
som hand stod i de try første
Aar/ ere end obenbarlige kien-
de paa denne dag.

Saadanne forskreckelige
Exempeler/ skulle holde alle
Forældre til at bede Gud dag-
lige for deris Børn/ om de end
fortørne dem/ oc icke forbande
dem. Thi mand ved aldrig
huad Gud vil effterlade/ at
dennem kand vederfaris.

Den Anden part aff Bogen.

Om de Forældris trøst/ som haffue wlydige Børn.

EFfterdi at den gode Gud/ som altid forarbeder sine Vdualde alleting til beste: Hand icke vil/ at de vdi denne Verden skulle leffue vden Kaarset/ oc deris Christne Troes oc Taalmodigheds prøffuelse oc øffuelse (til forbedring). Skeer de offte/ at naar Gudfrygtige Forældre giøre deris allerbeste flid / met saadan deris Vnge Børns

Børns optuctelse (Som vdi denne Bogs første part bescreff-uen er): De gantske lidet/ oc vndertiden intet vdrette hoss Børnene til deris forbedring/ Huilcket er it meget haard oc bedrøffueligt Kaarss vdi Ecteskab. Thi altid kand Menniskene lettere fordrage den skade oc fortørnelse/ som dennem vederfaris aff fremmede: End den harm oc spot/ dennem beuises aff deris egne/ som de haffue forskyldet alt gaat aff/ oc meener alle ting til deris Lycke oc velferdt.

Da er det høyligen fornødet/ at giffue oc faarescriffue

saadanne bedrøffuede Forældre nogle Trøste stycker/ Met huilcke de kunde sig opholde vnder dette suare Kaarss. Paa det de icke skulle synde mod Gud/ met wtaalmodighed: Eller forgribe sig mod Børnene met hastighed/ Hug oc slag/ huor aff stor wlycke oc skade komme kand.

I.

Det Første Stycke/

Som saadanne bedrøffuede Forældre sig met fortrøste skulle: Er/ at det haffuer alle dage været Guds seduaane/ sine kiere Børn at tucte met sit Faderlige Riss: stundem i den ene/ oc stun-

stundem i andre maade/ Som Salomon siger: Huert det Barn som Gud elsker/ det tuc-ter hand ocsaa. Huor faare Guds Søn/ vor Herre Jesus Christus haffde oc sit ieffnlige Kaarss/ oc bar det altid tolmo-delig. Oc befaler huer Chri-sten/ at tage ocsaa sit Kaarss/ oc efftersølge hannem. Mat-the. 16. Oc tencke/ at Gud be-gynder oc vdretter alting met Kaarsset/ sig til ære/ oc sine til forbedring: Som Esaias la-der høre/ Cap. 27. Gud slaar icke som en Fiende slaar/ Eller dræber som Fiender ihielslaar: Men hand slaar met maade/

oc ſlipper den løſſ igen hand ræffſer.

Der ſaare ſiger oc *Augustinus:* Huad heller Gud ſlaar paa oſſ/eller hand forſkoner oſſ / da er hand altid vor Fader. Hand ſlaar oſſ naar wi ere onde/at wi ſkulle bliffue fromme/ Oc ſkoner oſſ naar wi ere fromme/ at wi ſkulle icke bliffue onde. Denne kiere Fader/hand giør ingen ſine Børn wret/ ihuor hand bær ſig at met dennem. Hand forſkoner dennem vndertiden fra fremmede/ oc lader dennem plagis aff deris egne/huor til wi maa icke andet tencke/ eller ſige:

End

End Retfærdig est du vor kiere Gud oc Fader/ oc Retfærdige ere alle dine gierninger/ mod oss oc alle andre dine Børn/ Psal. 119.

II.

Det Andet Stycke/

Som de skulle sig met fortrøste: Er/ at dette Kaarss begyndis icke nu først paa dennem/ Men at mange hellige Menniske/ haffue alt forsøgt oc baaret det ocsaa fra Verdens begyndelse. Saa som Adam oc Eua/ huilcke vden al tuil/ flittelige oplærde deris skalckactige Søn Cain i Guds Ord/ formanede hannem til Guds fryct/ oc sin

Broders Abels Kierlighed: Lode hannem forstaa/ huor høyligen Gud fortørnis aff Synden/ Oc huor gruelig hand hende i dette oc det tilkommendis liff straffe vil. Oc haffde oc den forhaabning om hannem/ at hand skulde haffue bleffuet den forloffuende Messias: Men huad vederfaris dem for alt deris vmage/ oc huor bleff dette Haab? Moses suarer/ oc siger saaledis. Gene. 4. Det hende sig saa/ der Cain oc Abel vaare paa Marcken/ da sette Cain sig op mod sin Broder Abel/ oc slo hannem ihiel/ etc.

Her

Her høre wi/ at i den sted Adam oc Eua haffde foruent dennem Messiam/ oc en Trøstere aff deris første fødde Søn/ Finge de aff hannem icke en gemeen/ men sin egen Broders Manddrabere/ dennem til daglig Hierte sorg.

Item/ Saa som i den hellige Patriarche Abraham oc hans Hustru Sara/ vdi huilckis Huss Ismael/ Abrahams slegfred Søn/ vaar deris eniste Søn Isaac oc dennem til daglig fortred oc wrolighed.

Saa vaar oc Esau/ sin Fader Isaac/ oc sin Moder Rebecca til daglige frykt oc

gremmelse/ i det/ at hand altid
stod effter sin Broders Jacobs
liff oc Lycke/ Gene. 28.

Jacob haffde mange smu-
cke Sønner/ aff huilcke de fleste
giorde hannem størriste harm
oc Hiertens banghed. Saa som
Ruben/ hans første fødde/ der
besoff sin Stiffmoder/ Gen. 35.

Item/ Simeon oc Leui:
huilcke mod all billig forligelse/
myrdede de Sichimiter/ Ge. 34.

Item/ De sex/ som heden-
solde Jacobs allerkieriste Søn
Joseph/ til de Ismaeliter: Oc
siden sagde/ at grumme Diur
haffde opæt hannem/ Gen. 37.

Denne samme hellige Pa-
tri-

triarche Jacob/ haffde ekon en eniste Daatter Dinam: Huilcken lod sig forkrencke aff Kongens Søn i Sichem. Huad Hierteſorg dette vaar hannem/ kand vel huer hoſſ ſig lettelig betencke.

Om den Preſtis *Hely* Sønner / ſcriffuis: At de vaare arrige ſkalcke/ der ſkytte intet om HERREN/ eller Preſternis Ræt for Folcket/ 1. Samuel. 4.

Lige ſaa om den hellige Guds Mands Samuelis Sønner/ ſom bleffue ſette til Dommere offuer Iſrael/ der deris Fader bleff gammel/ At de

de vandrede icke i hans Veye: Men vende dem til Gærighed/ oc toge Gaffue/ oc bøyde Rætten/ 1. Samuel. 8. Deris fromme Fader til stor harm oc bedrøffuelse/ paa sin allerdom.

Dauid haffde ocsaa sine wlydige oc skalckactige Børn: Som Amon/ der besoff sin Søster Thamar. Oc Absalonem/ som dreff hannem aff Riget/ effter hand tilforne haffde ihielslaget sin Broder Amon. 2. Samuel: 13. 15.

Huad for it Husskaars oc Hierte sorg/ disse Guds Helligen haffue hafft aff deris wlydige Børn/ huilcke de dog

met

met all flittighed haffde vnder-
uist oc affuit/ kand wi vel selff-
uer begribe / naar wi vnderti-
den ocsaa saadant vdi vore
Børn befinde. Men wi skulle
trøste oss i deris Exempel / be-
flitte oss paa deris Tolmodig-
hed / giøre vort beste met vore
Børns affue oc optuctelse / oc
fly groffue Synder oc laster:
at wi icke met dennem skulde
forarge vore Børn/ oc foraar-
sage Gud at straffe oss der
faare/ met deris skalckhed / wly-
dighed oc wlycke/ som det gick
Dauid / for sit Horeries oc
Manddrabs synder. Oc *Heli*,
fordi at hand icke i tide straffede
sine Sønners wtroskab.

III.

Det Tredie / Som

saadanne bedrøffuede Forældre skulle sig met fortrøste: Er/ at Gud hand enten giffuer de Børn som ere moduillige oc skalckactige/ it andet sind/ naar de haffue vdraset/ at de da bliffue fromme oc lydige nock: Eller oc hand i andre deris Børn husualer dem/ oc opretter dennem hues skade oc Sorrig/ de haffue aff de onde oc wlydige.

Saa oprettede Gud Adam oc Euæ den sorg/ de haffde aff Abels død oc Cains Manddrab/ vdi den fromme Seth/ oc de andre deris gode Børn/ Gene. 4.

Oc

Oc Noe den bespottelse hans Søn Cham giorde hannem/ vdi Sems Gudfryctighed/ oc Japhets blusærdighed. Gene. 9.

Abraham fick glede oc husualelse i Isaac / for hues harm oc Sorrig hand haffde aff Ismael. Gene. 21. 24.

Isaac lige saa i Jacob / for den Sorg hand haffde aff Esau. Gene. 28. 33.

Met Jacobs wlydige Sønner gick det saa til/ at de rettede oc bedret dennem/ baade mod Joseph de forraadde / oc mod deris Fader de bedrøffuede: At de tiente hannem met tro-

troſkab i Canaans Land i den dyre tid / oc ſiden i Egypten / ind til hans døde dag.

Oc her foruden gaff Gud hannem den ſtore Trøſt oc glede / aff Joſeph / der i Egypten vaar i Regimente / Act oc ære næſt Kongen ſelff / oc der beviſte baade hannem oc alle hans affkomme / daglig hielp oc fortrøſtning.

Dauid i ſin allerdom bleff alt vel huſualet met Salomone / ſom hannem efftersłectede i Gudfryctighed / Vijſdom oc andre Kongelige vilkaar: At hand for ſin død offuerantuordet hannem Kongeriget / 3. Regum. 2. Cap. Saa

Saa skulle wi oc altid haa-
be det beste aff HERREN/
hoss huilcken ingen ting er v-
muelig: Hand haffuer alle
Mēniskers Hierter i sin haand/
oc kand foruircke dennem/ mod
oc met/ til oc fra/ effter som han-
nem gaat synes/ sig til ære/ oc
oss Menniske/ enten til straff for
Syndens skyld/ oc paamindelse
til forbedring: Eller til trøst oc
husualelse/ Naar hand seer vor
Tro/ lydighed/ Tolmodighed/
oc Christelige forbedring i leff-
net oc omgengelse.

IIII.

Det Fierde oc sidste:

Som bedrøffuede Forældre sig

 met

met fortrøste skulle: Er / at Gud haffuer icke alene for deris skyld lagd dem Kaarset paa / met deris Børns wlydighed: Men end ocsaa for andre deris skyld. Saa som først i almindelighed / for den gantske hellige Kircke / som skal haffue Exempel vdi dennem / at berede sig til Kaarset effter Guds villie / oc beflitte sig paa Tolmodighed / øffue sig i Bøn / paakaldelse oc Tacksigelse / giøre Penitentze oc forbedre sig i tide.

Der næst i besynderlighed / for hine wactsomme oc forsømmelige Forældre / Som icke i tide betencke deris Børns gaffnlige

lige optuctelse / At de skulle saa tencke oc sige: Effterdi den Dannemand oc Dannequinde haffue saadan wlydighed / harmoc daglig Hierte sorg aff deris Børn/ huilcke de aff begyndelsen nocksom haffue vnderuist/ oc straffet til deris forbedring. Huad vil mig eller mine lige vederfaris i vore Børn/ huilcke wi lade saa lenge gaa hen/oc haffue deris egen villie: wi straffe dem icke/wi tucte dem icke/wi bede icke Gud saa inderlige for dẽnem som wi skulde. Der faare skal det være oss raadeligt/wi anderledis handle met dennem/ Ellers wi saa aff

 den-

dénem dubbelt skade oc Sorrig.

Gud hand legger oc dette Husskaarss paa Gudfrytige Ectefolck/ oc letter det igen met dennem/ at andre/ som oc met samme Kaarss ere betyngede/ skulle haffue Haab oc husualelse aff dennem: Oc foruente/ at ligeruiss som den gode Gud/ haffuer giffuet deris wlydige oc rasende Børn it andet sind/ oc i saa maade trøstet dennem: Hand skal ocsaa til sin tid/ omuende deris Børn fra det onde oc til det gode/ at de ocsaa skulle bekomme Trøst oc husualelse/ Och saa tilsammen priise oc tacke Gud/ for sin Faderlige godhed oc velgierninger.

Den Tredie part aff Bogen.

Om wlydige Børns timelige oc Euige straff aff Gud.

EFfter at ieg haffuer nu vdi denne Bogs Første part/ vnderuist Forældre om deris Børns gaffnlige optuctelse: Oc i den Anden faarescreffuet dennem nogle Stycker/som de skulle Trøste sig met/ naar de lidet eller intet vdrette met deris villie oc wmage/ hoss de vedervurne oc skalckactige Børn.

Vil ieg nu i denne Tredie part/ lade saadanne Børn høre/ huor høylig de fortørne Gud/ oc huor grusom straff de maa sig aff hannem foruente/ timelig oc Euig: Oc dette met Scrifftens Vidnisbyrd oc Exempeler stadfeste.

Vidnisbyrd aff Scrifften/ om wlydige Børns timelige oc Euige straff aff Gud.

EXodi: 20. Der som Gud i det Fierde Budord/ loffuer de Børn it langt oc lyckſaligt liff/ som ære deris Forældre: Truer hand de wlydige Børn met it stacket liff/ oc en ond affgang/

gang/ Effter huilcken der følger Euig straff.

At denne er den Retfærdige Guds mening i dette Budord/ beuiser oc vel disse efterfølgendis Vidnisbyrd.

Exodj. 21 Huo som slaar Fader eller Moder/ hand skal visselig dø. Det er/ faa en wdød: Oc der effter den Euige død. Thi met denne maade at tale/ *moriendo morietur*, Hand skal visselig dø/ menis/ all timelig wlycke/ met den naturlige oc Euige død. Som er at forstaa aff Guds varsel til vore første Forældre i Paradis/ til huilcke hand sagde: Huilcken

dag du æder aff det forbudne Træis fruct/ da skalt du visselige dø. Det er/ bliffue ælendig oc arm i Verden/ vendis til Jord igen som du est tagen aff/ oc siden dø den Euige død.

Deutero. 21. Der som nogen haffuer en wlydig oc selffuillig Søn/ som icke vil lyde sin Faders oc Moders Raad: Oc naar de ræffser hannem/ vil hand dog icke forbedre sig/ Da skal hans Fader oc hans Moder gribe hannem/ oc læde hannem for de Eldste (Det er/ Øffrigheden i Staden) oc til Porten i samme Stad (Det er/ did som de sidde forsamled til Raad

oc

oc Ræt for huer mand) Oc sige til de Eldste i Staden: Denne vor Søn/ er selffuillig oc wlydig/ oc vil icke lyde vor Røst/ oc er en slemmere oc dranckere: Saa skal den Menige mand i Staden stene hannem ihiel. Och saa skalt du skillie det onde fra dig/ at Jsrael maa det høre oc frycte sig.

Disse ere den Himmelske oc høyeste Offrigheds ord oc befalling/ som er en allermectigste oc Retfærdigste Gud. Huorfaare vnge Børn skulle legge dennem paa Hierte/ oc tencke paa dem/naar Dieffuelen/ som er Guds oc alle Christne Men-

niskers affsagde Fiende/ vil opuecke dennem til wlydighed mod deris kiere Forældre/ oc visselig foruente dennem Guds vrede oc vrag/ der som de foracte Guds befaling/ oc atlyde Dieffuelen.

Udi disse samme ord oc Guds befaling/ Skulle wi befinde tu stycker. Det ene/ At hand icke befaler Frender eller fremmede Venner/ at de skulle anklage de wlydige Børn: Men deris egen kiødelige Forældre/Fader oc Moder. Oc vil haffue/at de skulle affstaa oc sette til side/ all Faderlig oc Moderlig kierlighed/ Paa det at

Børnene her vdaff skulle acte oc forstaa/at det er Guds aluorlige oc strenge villie oc befaling/ at haardnackede oc gienstridige Børn skulle straffis. Oc vide/ at der som enten Øffrigheden eller Forældrene det forsømmer/ da vil hand selff efterkomme straffen/ met en vnderlig affgang/oc bedrøffueligt Endeligt aff denne Verden.

Deutero. 27. Forbandet være den Søn/ som bander sin Fader/ oc bedrøffuer sin Moder: Oc alt Folcket skulle sige Amen. Det er at ynske Guds forbandelse offuer hannem/ Saa at alle ting i Himmelen

oc

oc paa Jorden/skulle være han-
nem vrede/i huort hand vender
sig. Osee: 13.

Prouerb. 19. Huo som
forstyrer Faderen/ oc bedrøff-
uer Moderen / hand er it for-
bandet Barn.

Prouerb.20. Huo som ban-
der sin Fader oc Moder/ hans
Lycte skal vdslyckis mit i Mør-
cket. Lycte mecker her / hans
liff : Mørcket mercker hans
Vngdoms raseri oc wlydighed
mod Forældre / til huilcket
Mørckhedens første Dieffuelen
er en fordrere. Saa er da dette
den hellig Aands mening i dis-
se ord/ At en wtrackterlig Søn/
hoss

hoss huilcken Faderens oc Moderens Formaning icke gielder til forbedring/ skal hastelige oc wforuent omkomme blant andre Mørckhedsens Børn. Det er/ i it ond selskab/ faa en wdød/ och saa der effter forstødis heden til det vduortis Mørck / i huilcket er Euig graad oc tendguidsel/ Matth: 8. 22.

Prouerb. 30. It Øye som bespotter Faderen/ oc forsmaar at lyde sin Moder / det skulle Raffne vdhacke ved Becken/ oc de vnge Ørne opæde Kiødet. Det er saa meent/ at Hoffuedet oc Kroppen ligge paa steile oc Hiul: Eller henge i Gallien / oc fortæris aff Fule oc Hunde.

Der faare høre wi offte paa almindelige Retterstede/ at tiuffue oc andre/ Misdedere/ bekiende oc klage/ at de haffue væ-ret deris Forældre wlydige: Oc formane vnge Personer/ at de skulle tage sig vare der faare/ oc bliffue lydige/ aff deris straff.

Hid hører ocsaa de Vise Hedningers Sprock oc merckelige Sententier.

Thales Milesius, sagde. *Quale præmium rependeris parentibus tuis, Tale à liberis tuis expertato.* Det er/ Ligeruiss som du skicker dig mod dine Forældre/ lige saa skulle oc dine Børn skicke sig mod dig igen.

Item/

Item / *Pitacus*, En aff de Siu Vise Mestere/ sagde: *Si Patre iniquiora dixeris damnaberis, Sin æquiora vel ob istud damnari dignus es.* Det er saa meent. Om nogen taler vtilbørligen til sin Fader / skal hand foruente sig straff aff Gud: Oc om hand end skiønt taler om det / i huilcket hans Fader er skyldig/ skal hand end da kiende sig at giøre vret. Thi Børn skulle holde deris Forældre meget til gode.

Item / *Theogenes, Qui senes dehonestant parentes horum terra breuis erit.* Det er / de Børn som foracte deris Forældre / skulle

skulle icke lenge leffue paa Jorden.

Item / *Perictione: Maius inter homines peccatum admitti nequit, quam erga parentes impietas.* Det er saa meget sagd/ Den største Synd noget Menniske kand bedriffue paa Jorden/ er at være Forældre wlydig: Som de oc skulle straffes paa Jorden Retfærdelig / huilcke der til ere betenckt.

Jeg maa icke helder gaa den hellige Kirckis Lærefædris Sententier forbj: Men ocsaa nogle aff dennem opregne.

Den hellige *Basilius* siger: Wi skulle elske vore Forældre/ som

som vort eget liff/ der som de icke formene oss Christi tieniste.

Item/ Det haffuer aldrig gaat det Menniske vel/ som haffuer bedrøffuit sine Forældre.

Exempeler aff den hellige Scrifft/ oc andre trofaste Historier/ paa wlydige Børns gruelige oc grumme straff aff Gud.

CAIN, bleff aff Gud forbandet paa Jorden/ vdstødt fra Guds Kircke oc Menighed/ vdeluct fra Christi Velgierningers deelactighed: Oc paa det sidste (som nogle mener) ihielslagen aff Lamech/ Gene. 4.

 Cham,

Cham, bleff aff sin Fader Noe forbandet/ oc set til sine Brødris træl oc tienere/ met sine affkomme/ Gene. 9.

Ismael Esau, oc *Ruben*, miste deris første Fødsels ære oc rettighed/ Fordi huer aff dennem bedrøffuede deris kiere Forældre/ som tilforne bleff antegnet.

Simeon oc *Leuj*, miste ocsaa deris Faders Velsignelse/ for deris grumhed mod de Sichimiter/ oc Forræderj mod Joseph. Gene. 49.

Helj Sønner omkomme ynckelige i Krigen mod de Philister/ 1. Samuel. 4.

Amon,

Amon, som bedrøffuede sin Fader met sin Søster Skendsel/bleff ihielslagen aff sin Broder Absalon/ 2. Samuel. 13.

Absalon/som dreff sin Fader aff Riget/ bleff hengendis ved sit haar/ Oc igennem stungē met try glaffuen/2. Reg: 27.

Oc tu oc fyrretiue Børn som spottede den Guds Mand *Helizæum*, sønderreffue Biørne paa Marcken/ 4. Regum. 2.

Oc tuende Sønner/ som dræbte deris Fader Sennacherib i sin Affguds Tempel/ bleffue Landflyctige / oc komme aldrig til Fred oc rolighed: Enddog Faderen vaar en Ty-

ran oc Affgudisk Hedning / 4. Reg: 19.

Gregorius scriffuer / at Dieffuelen haffuer taget en Mands wlydig Søn / ocført hannem op i Veyret / oc siunlige reffuit hannem i mange stycker.

Der scriffues ocsaa om en Søn / der vilde fordylle oc bortsette en Steg fra sin Fader / at hand skulde intet faa der aff. At den bleff til en Skrubtaadze / oc sette sig i hans Ansict / ind til hans dødedag / oc fulde hannem i sin Graff.

Aff disse forskreckelige Sententier oc Exempeler:

Skulle

Skulle alle vnge oc fremuoxene Børn/ beuegis til Kierlighed oc lydighed mod deris Foræl-dre / Ellers tiluender ocsaa Gud dennem timelig oc Euig straff.

Den Fierde part aff Bogen.

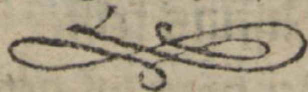
Om gode oc lydige Børns/Aandelig oc Le-gemlig Velsignelse aff Gud.

Igeruiss som den Allermectigste Gud/ aff sin Retfærdig-hed tilsender onde

oc wlydige Børn/ Aandelig oc Legemlig/timelig oc Euig straff. Effter som ieg dette vdi den Tredie part aff denne Bog/ met Scrifftens Sententier oc Exempeler beuist haffuer. Saa tiluender hand ocsaa aff Naade oc Barmhiertighed/ gode oc lydige Børn/ Lycke oc Velsignelse/ Aandelig oc Legemlig/ timelig oc Euig. Huilcket ieg nu i denne part met den hellige Scrifftis Vidnisbyrd oc klare Exempeler tilkiende giffue vil. Alle saadanne fromme Børn til atsuarsel oc paamindelse/ at de icke skulle lade Dieffuelen/ onde selskab/ eiller deris egen

Na-

Naturlige fordærffueligheds / foruandle det gode/ som Gud i dennem begynt haffuer.

Vidnisbyrd aff den hellige Scrifft/ om gode oc lydige Børns Velsignelse aff Gud.

EXodi. 20. Du skalt hedre oc ære din Fader oc din Moder/ at det kand gaa dig vel/ oc du kant leffue lenge paa Jorden. Vdi disse ord/ loffuer Gud lydige Børn to velgierninger: Den ene/ at de skulle lide vel/ Det er / bekomme aff Guds Velsignelse/ alt huad

dennem nytteligt oc gaffnligt være kand / til deris timelige liffuis ophold. Den anden er/ It langt liffuis frist.

Her maa wi acte først / at Scrifften kalder icke alene It langt liff/mange Aar oc it fuldkommet leffnit: Men ocsaa Guds besynderlige hielp oc bistand / til at vdrette oc giøre det/ som Gud er behageligt/ oc andre til opbyggelse oc forbedring / den stund mand leffuer i sit rette Kald oc bestilling: At mand formedelst saadan Guds hielp/ kand være sin Korte liffuis tid/ den hellige Kircke oc den gantske Menighed til

til mere nytte oc gaffn/ end en
anden som haffuer leffuet vdi
mange Aar/ oc lidet eller intet
giort til opbyggelse/ oc andre de-
ris forfremmelse: Oc siden
i den tid Gud haffuer betenckt/
sødelige hedensoffue vdi Chri-
sti Tro oc paakaldelse.

Item/ J dette samme
Cap. siger Gud sig at ville giø-
re Barmhiertighed met mange
Tusinde Forældres Børn oc
affkomme/ som ville frycte han-
nem / oc holde hans Bud /
baade om Lydighed mod deris
Forældre/ oc i andre maade.

Dette *repeterer* Dauid
mangesteds i Psalteren/ Huor

hand berømmer Gud aff sin godhed oc Barmhiertighed / som vaarer altid oc Euindelig: oc strecker sig fra en Slect til en anden / Naarsomheldst de vnge effter de gamle frycte hannem Hiertelig.

Oc synderlig siger hand i den 37. Psalme. Den Retfærdigis affkomme skal icke lede effter Brød: Det er saa meent / At Gud skal forsee dennem nødtørfftelige met deris daglige Brød / der som de efferslecte deris fromme Forælдre i Retfærdighed oc andre Dyder.

Item / Psal. 112. Den

Mands

Mands sæd / som frycter HERREN / skal bliffue mectig paa Jorden / oc de frommis Slect skal Velsignis.

Oc Salomon / Pro: 14.

Dennem som frycte HERREN / skal Gud trøste oc styrcke / oc deris Børn skulle Haabe: Det er / befinde ocsaa Guds velgierninger / om de frycte hannem.

Hid hører ocsaa Jomfru Mariæ ord / der siunger / Luc. 1.

HERRENS Barmhiertighed varer fra en Slect oc til en anden / som frycter hannem.

Sy-

Syrach/ Cap. 3. Huo som ærer sin Fader/ hans Synd skal Gud icke straffe. Det er/ det skal icke gaa hannem ilde/ som det gaar de wlydige Børn/ som vanære deris Forældre.

Item/ Huo som ærer sin Moder/ hand samler it gaat liggendeFæ. Det er /hand bekommer HERRENS rundelige Velsignelse: Thi HERRENS Velsignelse fører met sig allehaande Legemlige velgierninger.

Item/ Huo som ærer sin Fader/ hand skal leffue lenge: Oc huo som trøster sin Moder hand tiener HERREN.

Hedre din Fader oc din Moder met gierning/ met ord/ oc met Tolmodighed: Paa det at deris Velsignelse skal komme offuer dig. Met gierning ære Børn deris Forældre/ naarsomhelst de lyde deris befaling/ oc veluillelige giøre det/ som kand være deris Forældre til behagelighed. Met ord/ naar som de met all ærebødenhed suare dem/ om de tiltale dem om noget/ Oc met smuck vnderdanighed begære aff dennem/ huad de behøffue. Item/ Naar de baade fraværendis oc neruærendis snacke oc tale Erlig oc vel om dem. Met Tolmo-

modighed / Naar de skiule oc betecke deris Allerdoms skrøbelige vilkaar oc nodelighed / lide oc omdrage den met dennem / Som Syrach lærer / sigendis.

Kiere Barn / holt din Fader til gode / om hand bliffuer barnactig / Oc foracte hannem icke der faare / at du est skickeligere / Thi den velgierning som du beuiss din Fader / skal aldrig forglemmis / oc dig skal ske gaat / alligeuel at du est en Syndere / Oc du skalt betenckis i Nød / etc.

Ephes. 6. I Børn værer eders Forældre lydige i HERREN. Thi det er tilbørligt.

Colos.

Coloss. 3. J Børn værer Forældrene lydige i alle ting: Thi det er HERREN behageligt.

Vdi disse S. Pouels ord giffues oc tilkiende/ at HERREN vil vel belønne alle fromme Børn deris lydighed mod deris Forældre. Effterdi Paulus hand siger/ det er tilbørligt/ oc HERREN behageligt. Thi hand begærer ingen sine Creaturis tienniste/ vden vederlag oc Velsignelse/ Naar som hand selff haffuer det befallet: Som hand oc tilbørlig haffuer befalet/ Børne lydighed mod deris Forældre i det fierde Budord. Ex-

Exempeler aff den hellige Scrifft oc trofaste Historier/ om lydige oc fromme Børns Velsignelse aff Gud.

ABel/ den Retfærdige er i Euig hukommelse/ hoss Gud oc den hellige Kircke for sin Tro/ lydighed oc vskyldige død/ Gene. 4. Math. 23. Heb: 11.

Sem/ bleff aff sin Fader Velsignet/ oc Christ fød aff hans Slect oc affkomme/ Gene. 9. Luc. 3.

Japhet/ i lige maade Velsignet/ at bliffue en Fader til oss oc andre Hedningers aff-

komme / som Gud skulde kalde til Sems bolige: Det er / giøre til sin hellige Kircke met Jøderne / Gene. 9.

Isaac bleff forærit met Foriettelsen / Gene. 26. At Christus skulde fødis aff hans affkomme: Oc bekom Abrahams sin Faders gods oc egendom allene / Gen: 25. Syrach. 42.

Jacob fick lige saa Foriettelsen om Christo / Gen: 28. Heb. 11. Oc bleff Rigelige aff Gud velsignet met Hustruer / Børn oc Gods i fremmede Lande. Oc vnderlig alle stedis

beuaret met meget liffuis vaade oc fare/ Gene. 29. 30. 31. 32. 33. 34. Syrach. 24

Joseph bleff ophøyet til ære oc Regimente i Egypten / effter at Gud haffde tilforne naadelige beuaret hans Liff i fengsel oc anden fare/Gene.41.

Salomon bleff aff Gud velsignet met Vijsdom/ ære oc Rigdom offuer alle Jødiske Konger: Fordi hand effter sin Faders død vdrettet huad hans Fader befoel hannem i sit yderste/ 3.Reg: 2.

Jonadabs Børn de Rechabiter / berømmis oc belønnis aff Gud: Fordi at de effter-

kom-

som deris Faders befalling/ Hiere: 35.

Den unge Tobias/ som vaar sin Fader lydig/ oc effterflectede hannem i Gudfryctighed/ Retfærdighed/ Barmhiertighed/ oc andre dyder/ bleff i allemaade Velsignet aff Gud/ Tob: 4. 5.

Jesus/ som vaar sine Forældre underdanig/ forfremmedis i Viisdom/ alder oc Naade hoss Gud oc Mennisken/ Luc: 2. Oc for den lydighed/ hand beviste Gud sin Fader/ ind til Døden paa Kaarset/ Math. 28. Bleff hand ophøyet/ oc Mact giffuen offuer

alting i Himmelen oc paa Jorden/ Philip. 2. Oc forlent it Naffn / som er offuer alle Naffn/ At vdi Jesu naffn/ skulle alle deris Kne/ som ere i Himmelen oc paa Jorden oc vnder Jorden bøye sig: Oc alle Tunger skulle bekiende/ at JEsus Christus er en Herre til Gud Faders ære.

Her hoss vil ieg opregne nogle Hedniske Exempeler. At Gud haffuer ocsaa vel belønnet dennem for lydighed/ oc Kierlighed de beuiste deris Forældre.

V*Alerius Maximus*, Scriffuer en Historj/ *lib.* 5. *Cap.* 4 Om

Om en Quinde ved naffn *Cimona*, huilcken met sit Bryst fødde sin Fader, i it strengt Fengsel: Oc der faare icke alene beholt hannem ved liffuit / Men ocsaa fick hannem løss aff sit Fengsel.

Lige oc saadant it Exempel scriffuis der om en Dotter / der ocsaa met sit Bryst fødde oc befriede sin Moder aff Fengsel.

A: Gellius, Scriffuer om *Athis, Cresi* Kongis Søn / *lib.* 5. *Cap.* 9. Huilcken vaar stum oc icke kunde tale / indtil den dag at *Cyrus* haffde offueruundet hans Fader / oc vilde lade affliffue hannem: Da haffuer

Gud løsnet hans Tunges
baand/ at hand raabte oc sag-
de/ *O Cyre*, spare min Faders
liff / oc tenck at du est ocsaa it
Menniske.

Saxo Grammaticus, be-
scriffuer oss it merckeligt Exem-
pel/ vdi en aff vore Danske
Konge Sønner/ som hed Vffe:
Huilcken effter hand fra sin
Barndom bleff aff huer mand
foractet oc bespottet / Saa som
den der aldrig skulde bleffuet
duelig til nogen Krigs bestil-
ling / End sige til Kongelige
Regimente. Men den tid Kon-
gen aff Saxen/ foractede hans
blinde Fader Konning Ver-
mund/

mund/ i hans allerdom/ oc vil-
de pucke hannem Danmarckis
Rige aff/ Oc hand ynckedis
offuer sin Faders spot oc forac-
telse: Da gaff Gud hannem
først Kongelig mod oc veltalen-
hed/ At hand bød sig ene vdi
Kamp met de Saxers Konge
Søn/ oc end en aff de allerbeste/
som kunde findis iblant deris
Folck. Der nest fick ocsaa Se-
yeruinding offuer to Saxiske
Kemper / blant huilcke Kon-
gens Søn vaar den ene/ Oc
lagde saa Saxen vnder Dan-
marckis krune. *Saxo: lib: 4.
Cap 17. fol. 75.*

Aff disse forscreffne Vid-
nisbyrd oc Exempeler / skulle wi
nu beslutte. At efterdi den go-
de oc Retfærdige Gud / haffuer
met besynderlige Velsignelse /
belønnet det Jødiske Folckis
vnge Børn: Hues Lydactig-
hed / Kierlighed oc tienistactig-
hed de beuiste deris gamle / skrø-
belige oc nodelige Forældre. Ja
end ocsaa foræret Hedningers
Børn oc affkomme met store
Mirackeler / Lycke oc ære. At
hand meget mere vil Velsigne /
belønne oc forære Christne
Menniskers Børn oc affkom-
me / met all Lycke oc Benedidelse
til Siel oc Liff. Thi hand haff-
uer

uer vdualdt dennem i sin Eniste oc Elskelige Søn vor Herre Jesu Christo: Oc giffuet dennem ved hannem/ Mact oc forloff/ at bliffue ocsaa Guds Børn/ Oc hans arffuinge til alle Himmelske gode ting. Huor faare hannem met denne sin allerkieriste Søn vor Herre oc salliggiørere Jesu Christo/ Ske Ere/Loff oc tacksigelse/ nu oc vdi all Euighed/ Amen/ Amen/ Amen.

FINIS.

 En

En Bøn som Forældre skulle bede for deris Børn / som ere sette til Skole i fremmede Lande: Oc for dennem som de haffue hiemme hoss sig.

G. S. O.

O Allermectigste/ Naadefulde oc Barmhiertige Gud oc allerkieriste Fader. Jeg arme syndige Mand (eller Quinde) tacker dig aff mit gantske Hierte/ At du haffuer Velsignet mig i mit Ecteskab met smucke Børn/ huilcke allesammen aff din Faderlige fromhed oc Guddommelige varetect / ere komne til dette Naturlige Liff vden Legemlig lyde eller mismon: Oc at somme aff dennem ere aff din Faderlige forfremmelse saa vijt komne:

At

At de nu ere vdsette i fremmede Lande/ til deris forbedring i Bogelige Konster/ oc andet gaat. Jeg beder dig alerkieriste Gud oc Fader/ i vor Herris Jesu Christi din kiere Søns naffn/ for saadanne mine Børn/ At du førft vilt naadelige anamme dennem/ som ere i fremmede Lande/ vnder din Faderlige heffd oc beskermelse/ Oc met dine hellige Englis neruærelse beuare deris Liff fra all wlycke oc fare. Der hoss ocsaa met din hellig Aand opliuse deris sind oc forstand/ at de kunde forbedre sig i Bogelige konster oc gode seder/ oc vdi all deris omgengelse saa skicke sig/ baade lønlig oc obenbare/ At de maatte fremuoxe i Naade hoss dig/ deris Gud oc skabermand/ oc i yndeste hoss alle fromme Menniske/ som de skulle haffue omgengelse met.

Dissligeste beder ieg dig ocsaa/

Hierte

Hierte kiere Gud/ for de mine smaa oc wmydige Børn/ som ieg endnu haffuer her hiemme hoss mig i Huset/ at du vilt lade dine hellige Engle oc saa beskantse dennem/ oc beuare deris Liff oc helbrede/for Fald oc stød/oc all anden wlycke: Oc met samme din hellig Aand være krafftig i dennem/ til Gudfryctighed oc lydighed / Paa det/at de oc met de andre maatte fremuoxe dig til ære/ dennem selff til gaffn oc gode/ oc mig deris Fader (eller Moder) til trøst oc husualelse. Hør oc hielp kiere Gud oc Fader/ For din kiere Søns JEsu CHristi skyld/ Amen.

En Skolemesteris oc Tuctemesters daglige Bøn/ for sig oc sin betrode Vngdom.

EVige/ Almectige Gud oc kiere Himmelske Fader: Som aff din

din Guddommelige forsiun/haffuer det saa betenckt oc nu fuldkommet/At ieg er bleffuen dit Middel oc Redskab/ at vare/ lære oc optucte den Vngdom/ huilcken din kiere Søn vor HErre JEsus Christus haffuer selff met sit dyrebar Blod kiøbt oc betalet/ At ieg den i din Fryct/til din ære oc sin forbedring/ skal met god varetegt/tilbørlig affue oc nødsommelig Lærdom forfremme. Jeg bekiender mig at være til dette her samme høye Kald oc besuerlige Embede/ aldelis wduelig/ til at affuerge Diffuelen/ som altid arbeder paa/at oprycke eller i andre maade at slide/bide oc fordærffue de smaa oc spede Planter i din Vingaard / at de icke skulde fremuoxe dig til ære/ deris Venner til glede oc dennem selff til beste. Derfaare beder ieg dig/ O gode Gud/ som haffuer alle Menniskers Hierter vdi

din

din Haand/ Oc kant vrie oc vende dennem effter din villie/ At du ved din hellig Aand vilt forlenne mig Naade oc bistand/ til at fremdrage den Vngdom/ som mig er betroet/ met flittig Lærdom oc gode Exempeler/ At ieg icke skulde forsømme den i nogen maade/ Eller met onde ord oc gierninger den nogen tid forarge/ Oc i saa maade hiemhente offuer mig det Væ/ din Søn vor HErre Jesus vdraaber offuer alle dennem/ som forarge en aff de mindste som tro paa hannem/ Matth. 18.

Giff oc denne samme/ mig betrode/ Vngdom/ Gudfryctige/ villige oc lydige Hierter/ At den vdi din fryct til din ære oc sin egen forbedring/ vilde lære oc beholde/ nyttige Tungemaal oc frj Konster: Oc dennem daglige anlegge til it tuctigt oc Erebart leffnet oc omgengelse: At wi til sin tid/ alle

oc

oc huer / maatte forflyttis aff denne *Particular* oc Jordiske Skole/ ind i din høye Skole oc det Himmelske *Vniuersitet*, Der at høre din Euige Vijsdom aff den alleruiseste *Professore* oc Læsemestere JEsu Christo din kiere Søn. Huilcken met dig oc den hellig Aand / leffuer oc regnerer en sand oc Benedidet Gud i Euighed/ Amen.

Prentet i Kiøbenhaffn/ aff Laurentz Benedicht.

1 5 8 7.

Met Kongelige Maiestatis Frihed.

Oc findis sammestæds til kiøbs.

